11/11/2020

Отац Гојко Перовић: Треба да се вратимо Цркви, светињи, Јеванђељу

Протојерej-ставрофор Гојко Перовић, ректор Цетињске богословије, казао је у интервјуу Радију Црне Горе да Православна црква у Црној Гори вијековима представља битан фактор окупљања народа и светињу за велики број грађана. То је условило чињеницу да један митрополит, ко год он био, има значајну друштвену улогу, а да су блаженог спомена Митрополит Амфилохије и његово дјело још и значајнији по томе што је он особено представљао један велики ауторитет и једну особу од великог повјерења у цијелом православљу.

Подсјетио је да је Митрополит Амфилохије у току своје тридесетогодишње службе успио да у Црној Гори обнови велики број цркава и манастира, да свештенички кадар увећа за десет пута (од двадесетак свештеника до близу 200 свештеника и јеромонаха), да обнови рад Цетињске богословије, отвори рад Издавачко-информативне установе “Светигора”, која сада обухвата часопис, портал (сајт) и црквени радио, као и црквену видео продукцију.

У том свом тридесетогодишњем раду успио је Владика Амфилохије да у Црну Гору на свој лични ауторитет, доведе јерусалимског, цариградског и московског патријарха, као и антиохијског и александријског, али и многе друге црквене великодостојнике који су својим доласком, неки по први пут, благословили Црну Гору.

„Није то случајно. Није то питање неког административног пописа кад је ко дошао у Црну Гору. То показује значај блаженог спомена Митрополита јер су сви ти поглавари православља били и његови лични пријатељи. Храм Христовог Васкрсења у Подгорици једини је храм у свијету, а да кажем и једини храм у дугој историји православља, који су заједнички освештали московски и цариградски патријарх“, нагласио је ректор Цетињске богословије, додавши да би то на политичком нивоу било као да су се у Црној Гори срели предсједник Русије и Америке.
Осврћући се на поједине приче и натписе о избору новог митрополита, отац Гојко је казао да су оне вјештачки предимензиониране и напумпане од појединх медија, које се Црквом баве на неки помало изопачен начин. Даље је појаснио да је Свети синод Српске православне цркве одредио, истог дана кад се Митрополит упокојио, Владику Јоаникија за администратора Митрополије, што је у потпуном сагласју са црквеном традицијом, која налаже да када се упокоји неки владика из најближе епархије буде именован администратор.

“Новог митрополита бира Сабор, црквено тијело које окупља све епископе (четрдесетак владика Сабора Српске православне цркве), који се обично састаје у периоду између Васкрса и Тројичиндана, у мају мјесецу, а да се не би до тада чекало, изабере се одмах администратор и он управља најмање до засједања Сабора“, нагласио је прота Гојко, појашњавајући да је због епидемиолошке ситуације неизвијесно да ли ће редовни Сабор бити одржан на прољеће.

Још једном је истакао да изузев туге што смо остали без Митрополита Амфилохија, који је 30 година предводио Цркву, црквени живот не трпи, јер имамо владику који обавља све владичанске послове. Напоменуо је да прича о избору новог митрополита у овом тренутку и није баш умјесна с обзиром да се 40 дана жали за покојником и не обављају се никакви важнији послови.Такође је истакао да је митрополит црногорско-приморски једна од најугледнијих титула у СПЦ, као и да је Митрополија ових дана под "баражном ватром" јер нема медијске куће која прије него што изјави саучешће, или истовремено са тим, не пита ко ће бити нови митрополит.

„Због елементарног поштовања према покојнику није у реду, нису ти дани да се сад о томе прича ", истакао је о. Гојко.

Говорећи о литијама које су организоване широм Црне Горе послије доношења неуставног Закона о слободи вјероисповијести, прота Перовић је казао да доминантан утисак, не само наш већ и међународних институција, да су оне биле мирне и грађанске:

"И ми свештеници смо се јавно борили да литије не добију никакав други призвук, него да буду црквене. Некада је било и тежих ријечи, али је било пуно порука љубави."

Појашњавајући поједине чланове спорног закона, подсјетио је у каквом је стању Митрополит Амфилохије затекао храмове почетком 90-тих година, а као примјер навео један сеоски храм у коме и дан данас у олтару стоји мјешалица за бетон, чему се и сам чудио.

"Могу мислити каква би се џева дигла да поп крене да изнесе одатле ту мјешалицу, а њој није мјесто у олтару. Нажалост, наше су цркве од нас самих биле понекад претваране у магацине", прича отац Гојко и примјећује да то још увијек постоји у појединим црквама на селу, као одраз неког времена, које треба да се поправља и пролази јер црква служи за молитву.

Поручио је да нико неће понијети цркве из Црне Горе те да су оне заједничке, отворене за све грађане без обзира на националну припадност и да нико никога не пита ни које је нације, ни којим језиком збори, а још мање за кога гласа.

"Црква није мјесто гдје ће се те разлике потенцирати, него мјесто гдје ће се те разлике ублажавати. Црква свака у Црној Гори припада, прије свега, вјернику православном без обзира које је нације, а самим тим, ако све

функционише како треба, и сваком црногорском грађанину“, казао је протојерej-ставрофор Гојко Перовић.

Уз подсјећање да су у готово свакој парохији свештеници аутентични Црногоци, нагласио је да је доминатна структура Митрополије црногорско-приморске и Епархије будимљанско-никшићке грађани Црне Горе. Подсјетио је на Митрополитове бесједе у којима је изражена љубав и благодат према Црногорцима, као и на његов допринос обнови црногорских светиња, са нагласком на манастир Стањевићи. Говорио је о Митрополитовом односу и љубави и према припадницима других вјера.

“Како год се Црква звала, њен основни задатак је да људе продухови, упути Јеванђељу и да људима скрене пажњу да има још један живот мимо овога. Нашта ће личити наш одлазак на она свијет ако се овдје будемо отровали подјелама ко је Србин, ко Црногорац. Апостол Павле каже у Царству небекосме нема ни Грка ни Јеврејина, нема ни мушкога ни женскога, ни роба ни слободњака. Хоће да каже да те наше подјеле, разлике, не смију да нас одређују кад је у питању молитва Богу и духовни живот.”

Говорећи о напретку и духовном животу православних вјерника у Црној Гори, протојерej-ставрофор Гојко Перовић је казао да је оптимиста и поручио да треба да се вратимо Цркви, светињи, Јеванђељу.

Ректор Цетињске богословије о. Гојко, од недавно и члан Матице српске, сматра да у Црној Гори морамо да помиримо нашу традицију са нашом садашњошћу:

“Имам част да ме Матица српска из Новог Сада, као једна од најстаријих институција те врсте на Балкану, учланила у њено редовно чланство, а чији је један од првих чланова био Петар Други Петровић Његош”, казао је о. Перовић. Подсјетио је да ни Његош, ни књаз Данило, ни књаз Никола, нијесу оснивали Матицу црногорску у Црној Гори и да је прије 1918. године једина дејствујућа Матица, као једна културно просвјетна институција, и за Црногорце и за грађане Србије била Матица српска у Новом Саду, која је тада била у Аустроугарској.

“Немам ништа против Матице црногорске, али морамо да развијамо наш однос према традицији, нашој прошлости те да све држимо као своје, а не ако негдје видимо с од српскога, или тробојку, у чијим бојама је и црногорска роба, кажемо да нам то неко убацује из Србије.”

Коментаришући догађаје из Брчела, казао је да та као и било која друга

радња која би нарушила споменички изглед некога храма је надлежност комуналне инспекције и људи који се баве заштитом споменика и ту би требало ставити тачку.

“Нека свако ради свој посао. Свештеници су урадили пуно добрих ствари, пуно цркава обновили, али све са једном намјером да се светиње по Црној Гори обнове”, свједочи о. Гојко, истичући да прихвата и критике. Указује на проблем када критике долазе са мјеста оних људи чији се политички идеолози до 90-их нису окретали на то како изгледају црногорске цркве, него су чак неке биле претваране и у штале.

“У том великом замаху који је трајао 30 година, 650 храмова је изграђено и обновљено и сигурно је била и нека грешка. Ни један наредни корак кад је у питању реконструкција и обнова споменичког наслеђа, које је истовремено и црквено наслеђе у Црној Гори, то је рекао јуче и владика Методије, у наредном периоду не би смио да се ради на своју руку. Да Завод нешо обнавља, а да Црква не зна, или да попови нешто раде, а да Завод не зна”, казао је и подсјетио на лијепо искуство једне сарадње везано за обнову иконостоса у Цетињском манстиру, који је засијао у свој љепоти послије три године.

Протојереј-ставрофор Гојко Перовић у интервјуу Радију Црне Горе је посебно истакао да пред нама стоји вријеме када би требало ускладити црквене активности и активности државних институција за заштиту споменика те да ту постоји простор за сарадњу, а “кад држава и Црква сарађују онда све бива како треба”.

mitropolija.com